

satisfakce

l i f e s t y l e m a g a z í n

Od malého projektu
ke třem devítkám:

Golfové hřiště Kaskáda
v Brně-Jinačovicích je unikát

Více než dva metry vysoký
Ludvík David přiznává:

Fyzicky jsem zřejmě
nejvyšším soudcem
nejvyššího soudu

Jezdit v Monaku Formuli 1 je jako
létat s vrtulníkem
v obýváku

Stačí se smířit sám se sebou a vydržíte jako zvíře

Dělá všechno a nic. Byl dokonce i „direktór“. Rozhodně ale není umělcem. Má přezdívku Prekerus Pictus a prekérní situace žije. Říká si také Prekerus XXXychtus a s nadšením oceňuje, že mu jeho plešatá hlava umožňuje čistou formu prezentace ychtu. A co má rád? To ani nejde parafrázovat. Roman Jirčík – pražský grafik, sochař, malíř, fotograf...

Co mám nejraději...

...na těle: ruce... ideálně cizí

...v žaludku: 500 gramů chutné flákoty lehce/těžce ředěné nějakým chutným vysokooctanovým alkoholem

...na hlavě: ruce... ideálně cizí

...v hlavě: prázdno

...v zádech: nervózního, ideálně zdeptaného soupeře u terče. Což je řídkým/vzácným jevem, neb ty šipky hrají jako kopyto.

...před objektivem: hmmm... odpovím-li po pravdě, tak si nadělám jen problémy

Máte velký tvůrčí záběr, jak byste sám sebe charakterizoval jste fotograf, grafik, sochař...? A čemu všemu se vůbec věnujete?

Už několik let se věnuji v podstatě jen grafickému designu a multimédiím všeobecně. Samotná multimédia jsou disciplínou natolik „barevnou“, že naprosto uspokojují jakékoliv mé už dávno zasuté touhy po jakémkoliv osobním výtvarném vyjádření. V případě, kdy řešíte, navrhujete grafickou podobu prezentace, vyrábíte animace, pracujete se zvukem, videomateriálem a všechny tyhle „komponenty“ posléze skládáte v nějakou smysluplnou a funkční „hromadu“,

tak máte o zábavu postaráno. A je-li člověk takto „ukojen“, tak si na sochařinu a malířinu ani nevzpomene. Navíc jsem se jako malíř či sochař nikdy nebral vážně. To, že to lidé kupovali, je jen čirým odrazem/obrazem všeobecného nevkusu. Fotografuji jen když skutečně musím. Tedy vyžaduje-li to práce na určitém projektu, či klient jako součást zakázky. Fotka pro mne je a vždy byla jen „materiálem“ k dalšímu zpracování. Tudíž se jako fotograf rozhodně necítím ani neprezentuji. Shrnu-li to dostatečně „objektivně“ a v mezích mé skromnosti, tak jsem... vším i ničím uvedeným zároveň.

Dřív jste byl art directorem v reklamce, jak jste se do téhle škatulky vešel?

Právě že jsem se tam nevešel. Je to pekelná nuda svázaná „zaručeně ideálními“ představami klientů. No rozhodně jsem alespoň zjistil, co určitě nechci dělat. Na druhou stranu jsem i v této vykloubené branži potkal pár skvělých a zajímavých lidí, z nichž mám dodnes přátele. Což zase není tak zoufalá rekapitulace téhle chvílkové taškařice.

Dá se dneska uživit tím, co vás baví respektive dá se uživit uměním?

Uživit se dá v podstatě čímkoliv. Stačí, když k tomu nemáte ultimátní odpor. A uměním? „Umění“ vnímám jen jako slovo. Slovo/termín, které tak miluje ta obrovská parta žvanilů, kteří by se jako umělci rádi profilovali. Já osobně se živím řečneme výtvarnicinou a docela zábavnou hrou s daty různých formátů. A tím se dají občas vydělat i nějaké ty peníze.

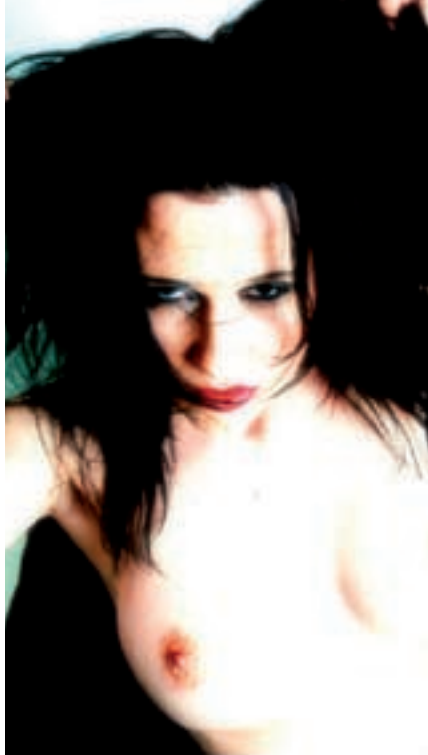
Je focení krásných ženských za odměnu, nebo za trest?

Myslím, že focení krásných žen je „odměnou a zábavou“ jen v přímé souvislosti s věkem fotografa a počtem vyfocených či jinak „zkonsumovaných“ žen.

Dostal jste se někdy do překérní situace?

Prekérní situace. Z těch se skládá skoro celý můj život. Proto ten alias či nick Prekerus Pictus či Prekerus XXXyctus.

ZBĚSILÁ ... ! ???

Ovšem žádná tragédie, neb život komplet neberu nebo se snažím nebrat vážně. Proto zažívám kotrmelců a „prekérek“ nepočítaně. Ale už jsem si zvykl. Stačí se smířit sám se sebou a vydržíte jako zvíře.

Jaký je váš Orbis pictus?

To kdybych věděl. Vše vnímám skrze oči. Vše posuzuji jako vykloubený estét. A s touto „výbavou“ je vnímání světa kaleidoskopem. A v něm se, jak je známo, neskládají jen obrazy libé oku. Prostě vizuální a estetický bordel, kterým se každý musíme prokopat sám.

Souvisí plešatost s potenci) uměleckou ?

Jakoukoliv souvislost plešatosti/holohlavosti s potenci) uměleckou jsem nezaznamenal. Určitá „ovadlost“ v obou zmíněných „disciplínách“ je čistě záležitostí momentální formy a zapálení pro věc. Plešatost je dle mého veskrze kladným „stavem“ i v oblastech, které s jakoukoliv potenci nijak nesouvisí. Je to vizuálně čistá forma prezentace lebky a ychtu. Navíc jde čistě o to, jak plešatost její majitel vnímá. Já osobně si ji považuji a těším se z ní jako malé děčko.

Orbis Prekerus Pictus

Roman Jirčík

narodil se 11. 5. 1960

...přibližně 88 nedokončených škol a studií...

...výstavy porůznu: doma i v zahraničí
) nic významného ...

...praxe: léta tápání, omylů a šťastných náhod...

...jen pro lehkou představu:

www.pictus.cz

www.pictus.cz/test